

nr.23 – aprilie 2013

DIMITRIOS

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

CVANTUL SĂPTĂMÂNII

Toate la timpul lor

pr. paroh Mihai Gojgar

Duminica a V-a din Postul Mare ne prilejuiește reîntâlnirea cu pilda Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca, pomenită în sinaxarul Bisericii Ortodoxe în prima zi a lunii aprilie, căreia i se închină și una dintre cele două pericope evanghelice citite în cadrul Sfintei Liturghii din această zi, Luca VII, 36-50. Ne oprim, însă, în cele ce urmează asupra unui aspect din celălalt fragment evanghelic, Marcu X, 32-45, în fapt, o nouă vestire a Patimilor Domnului, cu puțin timp înainte de împlinirea lor.

Pe drum ca și noi, pelerini spre Răstignire și Înviere, „suindu-se la Ierusalim” (v. 32), sfinții apostoli Îl urmau pe Învățătorul lor, ascultând înfricoșați cele ce aveau să se petreacă: „Că, iată, ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi predat arhierilor și cărturarilor; și-L vor osândi la moarte și-L vor da în mâna păgânilor. Și-L vor batjocori și-L vor scuipa și-L vor biciui și-L vor omorî, dar după trei zile va învia” (v. 33-34). Cu o deosebită prezență de spirit, doi dintre ucenici, fiii lui Zevedeu, Iacov și Ioan, se apropie de Domnul și îi solicită...un primat. De cinste, de slavă, de putere, de jertfă...nu știm precis ce au dorit cei doi în sinea lor, dar este cert că au vrut să fie deasupra celorlalți. „Ei I-au zis: Dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta Ta, și altul de-a stânga Ta, întru slava Ta” (v. 37).

Acum, pe lângă lipsa de colegialitate dovedită (până la urmă, ce îi făcea pe ei să ceară așa ceva? De ce se considerau speciali, demni de această superioritate?), apare problema imaturității lor duhovnicești. Desigur, erau amândoi tineri, probabil membri ai grupării zeloților, în orice caz firi temperamentale, nu degeaba li se spunea „fiii tunetului”. Dorința lor nu este una de natură materială, ei solicită încadrarea Fiului lui Dumnezeu, mărturisindu-și astfel disponibilitatea, dar și credința că tot ceea ce spune Acesta este adevărat.

Așadar, începutul este bun și nu ne avantajează într-o comparație cu noi, cei care frecvent ne rugăm sau cerem sau considerăm că ni se cuvin posturi mai înalte, mai dificile, dar din care decurg oarecare avantaje materiale sau haine moi pentru orgoliul nostru. Hristos este delicat, este părintesc în răspunsul Său. Nu îi jignește, nu îi mustră cu duritate, ci le spune: „Paharul pe care Eu îl beau îl veți bea, și cu botezul cu care Eu mă botez vă veți boteza. Dar a șede de-a dreapta Mea, sau de-a stânga Mea, nu este al Meu a da, ci celor pentru care s-a pregătit” (v. 39-40). Cu alte cuvinte, le-a temperat elanul, dar nu a condamnat entuziasmul ce îi mânase în respectivul demers. Așa cum lucrează Dumnezeu și cu noi. Nu ne pedepsește pentru cererile noastre, nebunești pe alocuri, ci ne mângâie, zâmbește răbdător, pregătindu-ne pentru darurile Sale, acelea care ne sunt de folos, la timpul potrivit. Arzând etape, este posibil să ne provocăm vertijuri fatale, căderi de la înălțimi prea mari pentru noi, mânia celor din jur („Și auzind cei zece, au început a se mânii pe Iacov și pe Ioan” - v. 41).

Sigur că soluția propusă de Mântuitorul este cea care ne duce spre Împărăția cerurilor, tărâmul unde sunt pomeniți mai întâi cei „săraci cu duhul”, cei smeriți. Dar lupta noastră egoistă pentru lauri, pentru întâietate, pentru cucerirea unor piscuri în singurătate, ne împiedică să acceptăm că nu trebuie să fim cei mai mari după regulile vieții petrecute pe acest pământ. Măreția noastră derivă din bunătatea noastră, din generozitatea cu care ne punem la dispoziția semenilor noștri. „Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care va vrea să fie mare între voi, să fie slujitor al vostru. Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă” (v. 43-44). Pentru că El mai întâi a făcut asta, făcându-se Om ca să slujească nouă, să moară pentru noi și să ne învieze cu El.

diac. Bogdan Bădiță

Toată perioada Postului Mare este o pregătire pentru praznicul Învierii Domnului. Iar ultima săptămână a postului este o comemorare și totodată și o retrăire a ultimei săptămâni din viața Mântuitorului, înainte de Învierea Sa. Și nimic nu ne amintește mai intens de Pătimirile Domnului la fel cum o face Săptămâna Mare. Aici avem în fiecare seară slujba Deniei. Deniile de joi și vineri seară fiind cele mai lungi (ca durată). Denia de joi se mai numește și *Denia celor 12 Evanghelii* deoarece în cadrul ei preotul citește 12 fragmente din Sfintele Evanghelii. Ele relatează începând cu Cina cea de Taină toate evenimentele din viața Mântuitorului, până la îngroparea Sa.

Dacă prima Sfântă Evanghelie ne vorbește de ultima cină luată de Mântuitorul cu ucenicii Săi, a doua continuă cu relatarea prinderii Mântuitorului din Grădina Ghetsimani. Apoi, șirul Sfintelor Evanghelii continuă cu înfățișarea Mântuitorului în fața arhierilor, pătimirile Sale, judecarea, drumul până la Golgota, răstignirea, moartea și punerea în mormânt a Mântuitorului Hristos. Cea de-a douăsprezecea Sfântă Evanghelie vorbind despre straja pusă la mormântul Domnului dată de Pilat: *Aveți strajă; mergeți și întăriți cum știți. Iar ei, ducându-se, au întărit mormântul cu strajă, pecetluind piatra* (Matei 27,66). Tot acum se scoate în mijlocul bisericii Sfânta Cruce din altar.

Aici, pe o masă – ce simbolizează catafalcul Mântuitorului - se pune Sfântul Epitaf. Pe el este așezată Sfânta Evanghelie, iar credincioșii, făcând metanii, trec pe sub el, sărutând apoi și Sfânta Cruce din mijlocul bisericii. După această denie, în Vinerea Mare are loc Denia Prohodului Domnului. Este ziua de doliu a Bisericii. Acum nu se face Sfânta Liturghie și este o zi tristă, în care retrăim pătimirile și moartea Mântuitorului. La sfârșitul cântării prohodului, preotul înconjoară, cu Sfântul Epitaf, biserica împreună cu toți credincioșii, făcând ectenii la fiecare oprire. Când ajunge în pronaosul bisericii, toți credincioșii trec pentru ultima oară pe sub Sfântul Epitaf. Apoi, preotul îl așează pe Sfânta Masă, unde va sta până sâmbătă, când biserica se pregătește de marea sărbătoare a Învierii Domnului. Biserica, asemenea unei mirese, se îmbracă în veșminte albe, ce simbolizează biruința asupra păcatului și bucuria Învierii.

Aceste slujbe ne fac să conștientizăm și să retrăim mai intens toate momentele din Săptămâna Patimilor Domnului. Și vă invităm să participați trup și suflet la aceste evenimente liturgice solemne. Iar Biserica Sfântului Dumitru vă pune la dispoziție tot ceea ce aveți dumneavoastră de trebuință pentru urcușul acestei ultime săptămâni. Vă așteptăm cu drag, sperând și totodată rugându-ne să veniți în număr cât mai mare la biserică în această săptămână.

SPOVEDIRE ȘI ÎMPĂRTĂȘIRE**Alexandra Bădiță**

Oare mergem undeva mai plini de așteptări și mai datori ca la spovedanie? Datori pentru că avem multe daruri primite și puține folosite, pentru că avem multe cereri împlinite, dar puține răsplătite și totuși suntem convinși că, și de această dată, vom primi răgaz. De fapt mai mult decât răgaz, vom primi șansa „noului început”. Și ca dar și merinde pentru acest nou început primim împărtășirea cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului Iisus Hristos. Vedeți? Mergem datori și ne întorcem copleșiți de atâta îndurare!

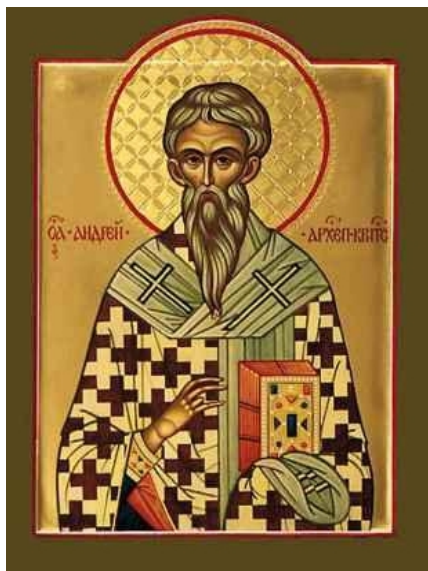
Când ne spovedim? Cum o facem? De ce? Care e rostul? Sunt multe întrebări care ne vin în minte chiar dacă suntem deja sub ocrotirea unui duhovnic sau dacă suntem doar oaspeți, de două ori pe an, al scaunului de spovedanie. Răspunsurile la aceste întrebări nu le putem primi nici în două rânduri, nici în trei cuvinte, este un proces în care suntem mereu la stadiul de învățăcei stângaci. Doar fiind activi și implicați în viața Bisericii putem să înțelegem rostul spovedirii și al împărtășirii.

Aș putea răspunde totuși la o întrebare: cât de des ne spovedim? De câte ori simțim nevoia, ar trebui să fie răspunsul. Dar poate ar trebui să ținem cont că uneori ni se pare nouă că păcatele ne-ar cam ocoli, iar de la spovedania din Postul Crăciunului, aproape că nu mai avem mare lucru pe conștiință. Eeei, eu știu, oare așa să fie?

Am omis la început să enumăr încă un sentiment care probabil este prezent în noi: rușinea, care uneori este o piedică mare în drumul spre spovedire. Ori ne împiedică să mergem, ori ne „obligă” să ascundem anumite păcate, ori ne face să schimbăm duhovnicii de la an la an. Iar acestea nu sunt decât niște pietre de moară legate de firavul nostru urcuș duhovnicesc. Le dezlegăm – mergem înainte, le răbdăm în continuare greutatea – obosim.

Iar merindea pe care o primim, nu pentru vrednicia noastră sau pentru curaj, ci din multă milostivire a Celui în fața căruia ne spovedim, a Mântuitorului nostru, este măsura dragostei Sale pentru noi. Măsura care ne arată cât de milostiv a fost cerându-ne atât de puțin pentru a ne oferi atât de mult, infinit mai mult.

SFÂNTUL ANDREI CRITEANUL

Sfântul Andrei Criteanul s-a născut în Damasc, în jurul anului 660. Din viața sa, aflăm că micuțul Andrei nu a vorbit până la vârsta de 7 ani, când într-o duminică, după ce a primit Sfânta Împărtășanie, a început să vorbească cu o abilitate nemaîntâlnită. La vârsta de 15 ani merge la Ierusalim unde devine călugăr la Biserica Sfântului Mormânt. După numai câțiva ani devine secretar al patriarhului de Ierusalim.

În 685, Teodor, Patriarhul Ierusalimului, îl trimite la Constantinopol pentru a confirma acceptarea din partea Patriarhiei, a decretelor celui de-al Șaselea Sinod Ecumenic, împotriva monotelismului. În timpul în care a stat în capitala Imperiului, Sfântul Andrei a fost hirotonit diacon, și a slujit pe lângă un orfelinat și un azil de bătrâni. În jurul anului 700 a fost numit Arhiepiscop de Gortyna, dioceză a Mitropoliei Cretei. Moare în insula Lesbos, în jurul anului 740. Biserica îl cinstește în data de 4 iulie.

El a compus **Canonul cel Mare** (Canonul de pocăință) din Triod, canon format din 250 de tropare. Canonul Sfântului Andrei Criteanul se citește de două ori în Postul Mare, astfel: unele părți, la Pavcernița Mare din primele patru zile ale Postului, și, în întregime, în a cincea săptămână, în cadrul slujbei Utreniei.

SÂMBĂȚA LUI LAZĂR. POMENIREA MORTILOR.

CÂND SE FAC DIN NOU PARASTASE?

Ciprian Apintilieseii

Pentru perioada Postului Mare, Biserica Ortodoxă a dezvoltat în cultul ei o rânduală aparte pentru pomenirea obștească a celor adormiți. Este vorba de primele șase sâmbete ale Postului, și anume de la *Sâmbăta Sfântului Teodor* până la *Sâmbăta lui Lazăr*. Motivul principal pentru care Părinții Bisericii au stabilit ca în această perioadă să se acorde o atenție specială celor răposați, apare lesne de înțeles: întreaga existență își află sensul, împlinirea prin biruința asupra morții și Învierea Domnului. Prin urmare, Postul Mare nu e doar călătoria noastră, a celor vii, spre lumina tainică a Învierii, ci, *împreună cu noi*, într-o solidaritate ce depășește hotarul nemilos al morții, este și călătoria celor răposați spre bucuria și lumina Învierii.

Pentru ei, Biserica rânduieste acum în mod special parastase, adică "mijlociri" către Dumnezeu, ca unii ce nu mai pot face nimic prin ei înșiși, ci numai prin noi. Sâmbăta lui Lazăr amintește de evenimentul în care Mântuitorul l-a înviat din morți pe prietenul Său din Betania, Lazăr. Minunea s-a petrecut cu o zi înaintea Duminicii Intrării Domnului în Ierusalim, Floriile. Tipicul bisericesc prevede să nu se mai săvârșească parastase începând cu această zi și până la Duminica Tomii, inclusiv, adică în Săptămâna Patimilor (deoarece primează doliul pentru pătimirile și moartea Domnului) și în Săptămâna Luminată (în care bucuria Învierii nu trebuie umbrată în niciun chip de durerea pentru răposații noștri).

RVĂCIVNEA SFÂNTULUI EFREM SIRUL

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l dă mie, - Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei dăruiește-l mie, robului Tău. Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

L 22.04 - 18.00 - Sf. Liturghie a Darurilor mai Înainte Sfințite (Sf. Mc. Gheorghe);

- 19.30 - Seara Catehetică;

Mi 24.04 - 18.00 - Sf. Maslu;

V 26.04 - 18.00 - Sf. Liturghie a Darurilor mai-Înainte Sfințite (ultima săvârșită în acest an);

S 27.04 - 8.00 - Sf. Liturghie și Pomenirea morților. Sâmbăta lui Lazăr. Dezlegarea sărindarelor. Din această zi, nu se mai fac pomeniri ale celor adormiți până după Duminica Tomii (12 mai);

D 28.04 - 8.30 - (FLORIILE) Utrenia și Sf. Liturghie;

- 18.00 - Denie;

L 29.04 - 18.00 - Denie;

Ma 30.04 - 18.00 - Denie;

Mi 01.05 - 18.00 – Denie;

J 02.05 - 08.00 - Sf. Liturghie;

- 18.00 - Denia celor 12 Evanghelii;

V 03.05 - 12.00 - Scoaterea Sf. Epitaf;

- 18.00 - Denia Prohodului Domnului;

S 04.05 - 23.30 - Înviearea Domnului;

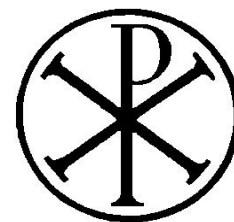
D 05.05 - 12.00 - Vecernie (“A doua Înviere”);

L 06.05 - 8.30 - Sf. Liturghie;

- 18.00 - Vecernie;

Ma 07.05 - 8.30 – Sf. Liturghie.

Vă așteptăm!

Vă invităm să urmăriți activitatea Bisericii Sf. Dumitru – Poștă pe site-ul:

<http://sfantuldumitrupeposta.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteți păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile: **știri / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta**

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din “Dimitrios” în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele. Vă așteptăm cu nerăbdare!

Programul serilor catehetice aprilie 2013

22. 04. 2013

Acatiste și paraclise. Pregătiri de Paști.

Cap. 4 din Evanghelia de la Marcu

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
 Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Pentru a primi varianta originală a revistei “Dimitrios” trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul “ABONARE”

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista “Dimitrios” este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în “Dimitrios” înșirați-le într-un articol de **300-400** de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

Biserica Sf. Dumitru – Poștă

Str. Franceză Nr.1 Sector 3, București 0727 394 631

Program liturgic

Duminică 8.30 – Utrenia și Sf. Liturghie
 Luni 18.00 – Program de spovedanie
 19.00 – Seară Catehetică
 Miercuri 18.00 – Sfânta taină a Maslului
 Vineri 18.00 – Sfânta Liturghie a Darurilor mai-Înainte Sfințite (se oficiază doar în Postul Paștelui)
 Sâmbătă 10.00 - Parastas